

Fordel for dem, og som for mange af dem kan betyde, at de bringes under endnu vanskeligere Forhold, end de befinder sig i i Øjeblikket. Jeg maa derfor anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Mindretallets Indstilling.

Ellinger: Den ærede Ordfører for Fællesudvalgets Mindretal brugte Udtrykket Aagerrenter. Det er et farligt Udtryk. Det er et Udtryk, som er indført i denne Diskussion af den højtærede Justitsminister, og Udtrykket er brugt baade i dette og det andet høje Ting. Men jeg skal tillade mig at bringe i Erindring, at den Landstingsmand, der var Højres Ordfører, med overordentlig stor Vægt har imødegaaet denne Betragtningssmaaede, og at hans Ord i alt Fald ikke er imødegaaede af den højtærede Minister deroppe. Det maa vel betragtes som Tegn paa, at Ordet Aagerrenter ikke lader sig anvende i denne Forbindelse.

Den 21. Oktober udtalte den højtærede Landbrugsminister her i Tinget, at det var en farlig Vej at komme ind paa at ville yde Erstatning til de Tiendeydere, hvis Tiende ikke er afløst, en Bemærkning, han fremkom med i Anledning af Udtalelser fra andre Medlemmers Side. Nu er det ganske kuriøst, at det, som den højtærede Minister da betegnede som en meget farlig Vej, er med stor Glæde blevet tiltraadt af begge Ting med overvejende Flertal eller næsten Enstemmighed. Den højtærede Minister udtalte ogsaa, at man, før man ændrede Kapitelstaksterne, maatte se, hvor høje de bliver, og denne Udtalelse, som egentlig har været Grundlaget for den højtærede Ministers Virksomhed i denne Sag, har jo i Virkeligheden været skæbnesvanger derfor. Det er saadan et Slags Fosterfordrivelse, for det er netop Ulykken ved det hele, at det Barn, som her skulde komme til Verden, maatte nødvendigvis komme til Verden paa et helt andet Tidspunkt end det, hvorpaa den højtærede Minister har bragt det frem.

Det ærede Medlem, der nu talte, fremdrog med en vis Tilfredshed de Standpunkter, som Partierne i dette høje Ting og i Tinget her ovenover har indtaget under Sagens Behandling. Vilde det ikke være nok saa naturligt at tale om, hvordan de enkelte Medlemmer har stillet sig i denne Sag? Maa jeg da minde om, at ved Lovforslagets eneste Behandling var der adskillige Socialdemokrater, der stillede sig Side om Side med Højre og Venstre her i Tinget, da vi svarede: Stemmer ikke. Det ærede Medlem har fremdraget og

citeret Udtalelser, som det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) har fremsat under denne Sags anden Behandling her i Tinget, men det ærede Medlem vil vel ikke betragte disse Citater som virkelig givende Indtryk af, hvad det ærede Medlem fra Svendborg egentlig mente. De Udtalelser, det ærede Medlem fremdrog, viste, at der hos det ærede Medlem fra Svendborg var et Ønske om at komme til en anden Ordning i denne Sag, men den anden Del af hans Tale gik ud paa at fremhæve de store Betæneligheder, han nærede ved den juridiske Side af Spørgsmaalet, Betæneligheder, som han imidlertid satte til Side, idet han mente, at Ministeriet selvfølgelig maatte have Ansvaret i saa Henseende. Denne Opfattelse kan jeg for mit Vedkommende ikke dele. Jeg har med stor Kraft fremhævet de juridiske Betæneligheder ved Sagens første Behandling, og disse Betæneligheder er hos mig og har for mig under Sagens Gang været uovervindelige. Jeg har derfor ingenlunde, som det ærede Medlem sagde, stillet mig velvilligt til denne Sag. Som jeg udtalte ved første Behandling, betragter jeg den som dødsdømt, og Dødsdommen skal jo ogsaa eksekveres i dette Øjeblik efter det Forslag, som nu er stillet af den ærede Ordfører for Mindretallet. I Virkeligheden kom man, da man gik bort fra Ministeriets Forslag, fra Dynen i Halmen. Det var ikke nogen god Dyne, den var i allerhøjeste Grad utæt paa adskillige Punkter, hvad jeg tidligere har fremhævet, men man kom i Virkeligheden fra Dynen i Halmen, fordi man, hvad der jo ogsaa er Ministeriets Opfattelse, ikke kan gaa hen og forandre Kapitelstaksterne for de rent private Kontraktters Vedkommende. Det Gode indeholdt jo dog Ministeriets Forslag, at det gjorde det ikke, men saa accepterede Ministeriet imidlertid den Tanke, som var fremsat her i Tinget, og kom derved i Virkeligheden ogsaa ind paa at gøre Indgreb i fuldstændig private Kontrakter.

Som nævnt af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har vi i dette Øjeblik ingen Kapitelstakster, og det er et decideret Lovbrud; thi vi skal have Kapitelstakster ved Kyndelmisse. Og nu vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som jo har suspenderet de Kapitelstakster, som var ansatte ved Kyndelmisse — det har ikke været muligt for Ministeriet at finde, hvorfra det havde Beføjelse til at suspendere dem, men faktisk er de imidlertid suspenderede —, nu vil jeg